

DİLÂRÂ'YA MEKTUP**Ekrem KAFTAN**

Hiç ümit vermez misin gelmek için Dilârâ
Mahşere mi bıraktın vuslat saadetini
Âşıka bir kerecik gülmek için Dilârâ
Terk etsen ne olurdu ağlatmak âdetini

Gör ki kalbim kararır saçlarım ağardıkça
Allah'a yaklařmaya perde olur günahlar
Bilmem neden kaçarsın ben sana yalvardıkça
Güneş nurlu uyanmaz sensiz olan sabahlar

Varlığını bir Allah elbet bir âşık bilir
Ebediyet mülkünün tek gülüsün Dilârâ
Sen olmadan yanımda kabre nasıl gidilir
Sen ki nice ayette övgülüsün Dilârâ

Sen yoksan bu âlemde ben hâlâ neden varım
Neden gelir baharlar, neden hazan yaşanır
Ateşler içindeyim hem ruh hem beden varım
Şehirlerden her lahza taze kanlar boşanır

Can bedenden çıkmadan aşkınla öldür beni
Bunca yıllık hasrete bir bûseyle cevap ver
Yaşarken güldürmedin, giderken güldür beni
Mahşer günü elime sağımdan bir kitap ver

Kalbimin mürekkebi kalemimi boğuyor
Her mısra hançer gibi keskin bir acıdır âh
Bil ki bunca şiirim yokluğundan doğuyor
Yokluğun şâir için şiirin tâcıdır ah

Beş vakit arasında tek düşüncem sen oldun
Allah ile aramda perde değil mürşid ol
Her derdimi tek bilen ve tek mahrem sen oldun
Yolumda hiç batmayan bir ebedi hurşid ol

İsmini söyle bana teselli bulmam için
“Kâfi'nin hemderdiyim aşkıyım” de Dilârâ
Allah'ın istediği yektâ kul olmam için
Nâm olsun bu âlemde bir Kâfi ve Dilârâ